

Nootelijcke
C O N S I D E R A T I E N
die alle goede Liefhebbers des Vla-
derlandts behooren rijpelijk te ouer-
weghen opten voorgeslaghen Tractate
van Peys met den Spaengiaerden.

Sal. Proverb. 14, 16.

Een wijs man vrees hem ende vermijde
het quade; daerenteghen een sot
vaert coenlicken henen
door.

gemaakt
door
W. Verhey
Nieuw.

M. D. LXXXVIII.

319
13

Beminde liefhebber des Vaderlands,

A Enmerckendet'perijckel daer inne de bedecte, listighe, facteurs der Spaengiaerden den staet deser Landen pooghen te brenghen door de valscheyt vā hare gesuyckerde redenen vanden Vrede, daermede zy de gemeynte poogen te trecken, tot eenen gantsch anderen eynde, dan zy wterlijcken voortstellen: Ende beduchtende dat wel eenige vrome luyden daer door souden mogen worden tegen hare meyninghe misleyt: Soo heeft my goet gedocht tot dienste mijns Vaderlands by desen eenē yege-lijcken voor oogen te stellen, in wat ghelegent-heyte onse sakē met dē Spaengiaert zijn staende, haer voornemen tegens ons, ende wat middelen zy dencken te gebruycken, omme daertoe (t'welck God verhoede) te comen: mitsgaders ooc de middelen daermede wy ons daer tegen behooren te wapenen t'onser behoudenisse.

TITVS LIVIVS seyt seer wijsfelijck, Dat
tversekerste middel om sich tegen zyne vy-
anden te behouden, is het mistrouwen.

VWelcke sententie hoe wel spzeker en kenlijck is/ so wort
nochtans de selue by veelen niet na behooren gheacht/
dooz dien men verstaet dat het mistrouwen alleenlijck wt de
vpandtschap is spruytende/ende zonder de selue niet bestaen-
de: nochtans soo wort beuonden/dat alle Tyrannen meer
hebben wtghegericht met practijcken hare partije van misver-
trouwen ontblootende/ dan zy opt met eenich ghewelt van
wapenen zouden hebben connen te weghe brengen. Welcke
slechticheyt insonderheyt alijt den ghenen den meesten af-
breuck heeft ghedaen/ die met haer ouerhoofd te doen hebben
ghehadt/ende schijnt te spruyten wt dese sotte/onredelijke re-
dene/dat t'meestendeel der mensche met satticheyt vande aen-
ghenomen zackie/ende verminderinghe haerder macht/wor-
den slauhertich/saccht ende slap van gemoede/al oft zy meyn-
den dat hare teghenpartije van gelijcken dede/ende daer dooz
zijn zy henseluen kittelende met een ghemichlijcke ghedachte/
dat de zake te beter te accorderen soude zijn/om dat zyne heft-
ticheyt minder is/ in allen schijne ofte des vpandts voordeel
vermeerderende zyne vpandtschap soo veele als uwen moet
met uwen tegenspoet zoude verminderen/ende van een doot-
vpandt v'vrient soude connē wordē/ Daer nochtans ter con-
trarien spnen lust tot v'bloet ende om ouer v'ghewelidelick te
heerschen/met spnen voorspoet alijt meer is vermeerderende.
Waer wt volcht/ dat de ghene die de minste van machte/sich
daerenbouen noch ontblootende van t'nootelijck misuertrou-
wen (t'welck hem vooz zijne beste wapenen behoort te diene)
hy sich seluen oock dooz cleynherticheyt gewillichlick begeeft
in zijne wtersterupne/daer hy nochtans hem vercloeckende
ende ghebzyckende zijne refterende middelen/hem noch zou-
de hebben connen houden staende/ende verwachten de veran-
deringhe der saken/die den tijt naer ghewoonte tot zijnder
verschooninghe zoude moghen medebrengen.

Waer van hoe wel gheduerende den staet der Conincpen
ontallijcke exempelen zijn gheualen / die t'selfde volcomelijck
bewijzen/So sal ick nochtans my daer van onthouden/ouer-
midts veele het bewijs der seluer(dooz de verscheydenheyt die

inde ghelegentheden der saken vermoeyt wordt) niet so zeker achten/ende oock niet soo veel kennelijck zijn: Maer sal alleenlijck hier verhalen de kennelijckste exempelen die by ons leuen den ghenen/die de selue zake/die wy verdedighen/by den handen hebben ghenomen/zijn wederuaren.

De Duytsche Pzincen hebben sich wt oirsake voozsz dooz eene victorie/die den Keyser opten Hertoghe van Saren vercreech daer inne hy gebanghen werdt/soo cleyn gheacht / dat splicden ende insonderheyt den Landtgraue van Hessen / hun begheuen hebben int accoydt/ofte veel eer int belieuen vanden Keyser. Daer nochtans des Landtgrauens en zjnder andere boutghenooten middelen noch by nae waren in haer gheheel/ende genouchsamen (indien den moet en mistrouwen hen niet en hadde ontzoken) om in wepnich daghen den Keyser wederom haer leggher vooz thoost te brengen/ ende met goede voozsichticheyt/ cloecheyt ende behendicheyt volherdende in haer vooznamen/niet alleen sich te beschermen /maer ooc om den Keyser met goede occasien zjn vooznamen te beletten. Sulcx dat sy meer dooz haer verbaestheyt en ghebreck vande kennisse der perijckelen daer in sy sich begauen/ zjn verwonnen/dan dooz haer gheleden schade / die den Keyser niet meer dan soo vele dooden soude hebben doen veroueren/die d'andere ooc zouden hebbē mogē deruen/indien sy den moet hadden behouden/ en hen ghewacht van haren vbandt te betrouwen.

Welck henlieden in sulckē deerlickien staet hadde gebrochs dat sy haer leuen ende staet hadden verloozen / ten ware Hertoge Mauritz van Saren (grootvader des doozluchtighen Graue Mauritz van Nassau) ende spne boutghenooten hen gheluckelick hadden verlost.

Die vande Religie in Vranckrijck/waren na soo vele bloedighe strjden onverwonnelijck bevondē/ indien sy so wel met mistrouwen als met geweer van oorloghe ghewapent waren geweest/ende hen indē Jare Lxxij.niet so verre met schoone woorden vanden trouwloosen Coninck Caerle de ix. hadden laten misleypden/dat sy ende voozts alle die vande Religie dooz t'gantsche landt hen begeuende in zynen handen om wredeelijck vermooyt te worden/daer van t'getal der dooden in wepnich daghen ouer de hondert duysent groot is gheweest. Daer nochtans den Heere Admirael ende andere niet en hadden be-
vooz te vergheten/ hoe diep inde herten haerder vbanden ge-
woztelt

woztel was de begheerte om hen te wreken/ ende oock te ghe-
loouen de goede waerschouwinghen die hen lieden te vooren
daer van werden ghedaen.

Wt dese dolingē gepleecht byde Protestanten vā Duytsch-
landt en Vranckrijck cannen beemercken dat hare faute daer
inne is ghelegen gheweest / Dat sy hen hebben laten wijsma-
ken die verminderinghe vande bitterheyt haerder vpanden/
dooz schijnfelen van verscherthē: Ende dat sy daer dooz zijn
gheualen inde wterste miserieen / ten tijde als sy goede macht
hadden om sich te verscheren dooz hare wapenen.

Indien wy nu ter contrarien willen beemercken de verse-
kertheit die t'misuertrouwen is gheuende/ Sullen wy beuin-
den dat oock de gene die inde meeste tegenspoet waren geual-
len/sulcx dat sy opt wterste schenen ghecommen te wesen / tot
hare verlossinge zijn gecommen/ Indien sy dooz eenige schoo-
ne woorden sich niet en hebben laten beweghen / om haren
vpandt te achten anders dan sy is.

Want die van Maechdenburch / so verre gecommen zijnde
dat sy geen andere hope en hadden dan op den eenighen Ver-
trooster der verdrukten / Zijn alleene dooz hare stantuaftic-
heyt int betrouwen op Godt ende mistrouwen van haren
vpandt behouden/tot eenwighe eere ende exempele van ande-
ren: Ende de wapenen tot haren moort gheschickt / zijn ghe-
keert tegen hare vpanden tot hare verlossinghe.

Die van Rochelle siende dooz dē insoort alle geloof so schan-
delijcken ghebroken / hebben besloten in stantuaftic-
heyt alles te verwachten dat Godt gelieuen soude te ordonne-
ren van haer lijf ende goet / Ende gheleden hebbende een soo
swaeren belech/ende wederstaen hebbende so vele gewelts als
opt Stadt by onsen tijden / zijn ten lesten bukten hope/ won-
derbaerlijcken verlost.

Waer inne seer te verwonderen is dat die van Rochelle
zijnde in de meeste perijlen / ende de Heer van Monsgom-
merp (die alleen den moort was ontgaen) commende met ee-
nige schepen omme hen ter zee te ontfetten/so inoedich zijn ge-
weest dat sy hem ontboden / de wijle de zake van t'onset vooz
die tijdt periculeus soude zijn/ dat hy hem alsdoen in geen pe-
rijckel soude begenen / maer beter gelegentheyt verwachten/
dat sy wel gheresolueert waren hen mette genade des Heeren
te defenderen / ende alle uae den anderen eer te steruen dan te
vallen in handen haerlieder trouwloose vpanden.

Welcke wesende zaken by onsen tijden ghebeurt / en daer
aen niet en valt te twyfelen / So ist dat ick alhier beroepe dese
neuswijfge wijse / die dooz hare menschelike voorszichtigheyt
(in cleynachtige van t'belept Godts) alle toecommende din-
ghen willen gheuen na de mate haerlieder eyghen voorszichtig-
heyt : Niet dat ick hen toelate dat men andersints t'schip niet
ten stroom soudent moeten laten drijuen / sonder opt roer ofte
compas te letten / maer segge dat de wille des Heeren van ons
te verlossen / verborghen zijnde / wy daer inne niet soo verre be-
hooren te treden / dat wy ons soudent laten voorzstaen die aen
onsen neuse gebonden te zijn / maer dat wy gehouden zijn alle
wettighe middelen t'onser defensie te ghebruycken / verwach-
tende met lydt saemheyt zijne Godtlyche hulpe / Sonder ons
ende alle onse nacomelingen dooz onlijdt saemheyt te verhan-
gen in verachtighe onser goeder sake / ende van de almogent-
heyt des Heeren / of ons te begeuen vooz den tijdt inde wterste
ellende / die het tegenspoedichste eynde der oozloge ons soude
moghen by brengen.

Dies niet te min / wedercommende tot ons eerste voorne-
men / om te belieuen den genen die sich lieuer op waer schijn-
like redenen / dan opte schicklinghe Gods vertrouwen / Soo
kan wt de voorszeyde tweederley exempelen lichtelick bemerct
worden / hoe onwijsselijck d'eenen henseluen hebbē verwoyden /
verlasende de middelen haerder nootlycke ende ghelegene de-
fensie / Ende hoe wijsselijck d'andere sich hebben begheuen tot
een stantvastige resolutie met goede redenen / mistrouwende
van t'gelooue ende schoone beloften haerder byanden / d'eenen
vooz ooghen hebbende de schalcke ontrouwicheyt ghepleecht
tegen den persoon vanden Landtgrauē / ende d'andere het ver-
goten bloet vande verraderlijke moort.

Eyntelick waerment wil keeren ofte weynden / men heeft
t'allen tijden bevouden (sonder dat opt anders is gesien) men
sal altydt bevinden dat sy in haer sotte gedachten hen groote-
lijck hebben misreckett / die sich hebben laten voorzstaen dat
eenen Coninck ofte Prince tegen zijne ondersaten (die de wa-
pene wt eenighe oozsake / hoe rechtueerdich die oock mochte
wesen eens tegens hem hadde ghenomen) soude laten ongher-
weecken het leet by hem ontfangen dooz ontsicht van eenich
recht / redene / cere ofte eedt. Want dese dinghen en hebben
noyt so vele plaetse in hare herten ghelad / dat sy de wraeck-
giericheyt (so diep daer inne gewortelt zijnde) soudent hebben
connen

sonnen bedwingen / Maer houden voor haren regel / dat om
te regneren het geloof mach worden ghebroken / Ende sy haer
Ondersaten so wel moghen verleyden met schoone beloften
en eeden / als de moeder s hare kinderen met appelen en peren.

Ende of wy al meynden dat den Coninck van Spaegnen
daer inne conscientieuser ware / dan eenige andere die opt zijn
geweest / ende dat hy niet van ghelycken reghens ons en ware
vriendende met een heftige begeerte van de alderwreestste wra-
ke die opt is geschiet / So condé wy nochtans wel ter contra-
rien bemercken wt de kennisse van sijne natuere / actien / ende
vanden Raedt die hy ghebruyckt / die door de gantsche werelt
bekent zijn / als onder andere / dat so dickwils als in zijne te-
genwoordicheyt vermaendt is geweest van eenen Don Pedro
genaemt de Wreede / als met rechte gehouden voor de wreestste
Tyran die opt leefde / heeft den ghenen die hem zulcx noem-
den altydt berispt / segghende datmen hem behoorde te noe-
men / Don Pedro den Gherechtighen / Ontwijffelic zulcx sustine-
rende om selfs alsulcken Titel te ontgaen / die hem met rechte
toecompt / als de gene die de wterste wreedtheit door zijne In-
quisitie is exercerende / ende oock zijne Sone wreedelijck heeft
gedoot onder t'pzetext van de minste ongehoorsaemheyt / en-
de zijne Hupsvrouwe om te bevyen zijn genegentheyt totten
ouerspele.

Indien men hem beter wil kennen / so bemerckt den Raedt
die hy heeft ghebruyckt / ende die ghy hebt gesien : Want der
Princen herten ongrondelick zijnde / so en cannen die niet be-
kennen van door de gene die sy gebruycken / die hen altydt ge-
lijck zijn. Den Hertoghe van Alua / Vergas / Rhoda / den
grooten Commandeur Don Louys / Don Jan / zijnen Se-
cretaris Escouedo / den Cardinael Granvelle / ende andere / die
hy opt in dese landen heeft ghebruyckt / zijn sy niet alle seer
sonderlinge geweest in wreedtheit / onbarmherticheit / hart-
neckicheit : sonder conscientie / recht / eere / gheloof : ia oock
verbzeempt van alle menschelicheit : genuchelicker achten-
de / te sien de springende bloetaderen vande genen die sy hare
vpanden achten / dat opt Landtman te sien den regen / hy was
te lange verwacht / tot behoudenisse van zijnen Oeste :

Mochten die van Granada (die hy soo wreedelick bouen
Tractate / eere ende eedt heeft vermoort / als hy ons gheerne
doen soude) verrijsen / sy souden ons met leuendighe redenen

Wel raden dat wy ons niet hem te betrouwen niet en souden
laten bedriegen/ maer dat wy ons wijsfelyck ende voorzichte-
lyck souden wachten van onse hoofde so goede roep te geuen.

Maer hare bedeckte vrienden (die helas wat te veel onder
ons verkeeren) sullen seggen dat de voorszeyde goede Luyden
nu al doot zijn. 't is waer/ dese knechten zijn doot/maer den
meester leeft noch/ ende werckt noch euen dapper totten sel-
uen eynde/ maer met een andere handelinghe/ die hy meynt
hem voordelijcker te wesen. Want na dat hy eenighe Jaren
getracht heeft met wreetheyt te verslaghen een Patie die den
Spaegniaert vooz verckens acht/ als gheen hart hebbende/
ende siende dat hy ouermits onse stantvasticheyt met die ma-
niere van des weynich vorderde/ heeft goet gevonden de sacht-
moedicheyt vande sieckē Leeus te contersepten/ ende de Die-
ren met soetheyt tot hem te nooden/ niet om hen meer te spa-
ren/maer om t'nieeste ghemake.

Waer toe hem seer wel dient den persoon van den Prince
van Parme/ onne dese personaige wel te spelen/ en den een-
uoudigen dooghen te verbinden door een gheueynsde goeder-
tierenheyt en schijn van sachtmoedicheyt/ met welke denck-
den desen goeden Prince daerentusschen alomme grootelijck
wordt verheuen. Godt gheue oock dat hy zulcx inder waer-
heyt zy/maer ick en can niet wel gheloouen/wetende dat het
spreekwoort te seer wel (bysonder by den Italianen) wordt
gepractiseert: Die niet en can veynsen, die en can niet regieren.
Waer toe Don Jan mede last heeft ghehad/ maer door zijne
longhe Spaensche hefticheyt/niet connen wtvoeren.

Maer waer toe dient dit? Om ons den Italiaenschen acrt
te leeren kennen/ofte om dit te ontleeren? Hebben wy niet bin-
nen Antwerpen gesien dat eenen Simon Turcq Italiaensch
roopman hem vele Jaren met vele beleeftheden valschelijck
heeft geueynst te zijn een vriend van Jeronymo Theodati/ en
middelertijt te staen nae zijn leuen/t welck hy hem ten laetsten
moordadelick benam/ om te wreken een questie die tusschen
hem ouerlanghe was versoent?

Ende daer nae dat eenen anderen een longhe dochter/ de
schoonste der seluer stede/ ende vā treffelijcken hupse vele Ja-
ren met groote moeyten eerst ter oneere/ en daer na so t'scheen
ter eeren heeft vervolcht/ met de gheueynstheyt van een son-
derlinghe Liefde/ ende dat hy den derden dach van de bruy-
loft

loft is hemelijck ghereyft nae Italien/haer trouwelooselijck verlatende.

Indien een Italiaensche koopman van dat ambacht alsulcken meester is/wat verwachtē wy vande Italiaensche Princen/die geen ander handelingē opt hebbē geleert dan beynsen?

Vaer in desen alle andere moet te bouen gaen/de wijle de gelegentheyt vander sake sulcx van hem vercyscht/den last van zynē meester hem sulcx gebiet/ende dat zyne natuere daer toe is gheneghen meer dan andere Italianē/ als zynde van Pauselijcken afcompste.

Sietmen niet dat de Vyjers hoe ghelijck / gnoylich ende onlustich dat sy buyter nature zyn/niettemin so lange zy eenighe ionge dochter veruolghen/hen gelaten de belceeste/lustichste en ghedienstichste diemen soude vinden? sonder hen te ontdekken/er zy tot haren wille zyn gecomē: Mepnen wy dat de Princen niet so geleert en zyn in haren handel? Nicolaes Marchiauel/het compass vande Italiaensche Princen/leert hen dit voor den nootelycste streck / seggende dat sy aen beyde zijden euen wel ter handt moeten wesen / te weten om een ghedaente vā saecthmoedicheyt / getrouwicheyt ende bermherticheyt te houden/ende oock om t'blat te keeren/ als haer voordeel sulcx ghedyaecht/dat is/dat sy oec also wel moeten connē de wzeetheyt/ontrouwe ende ongerade / en dat sy niet van noode hebben denckdelijck te wesen/als sy maer sulcx schijnen. Het xvij. Capittel van zyn boeckē geintituleert: Dē Prince/is vol van dusdanige goede leeringhen:twelck ick wensche dat op alle de vorsten vande steden der Nederlanden ware geschreuen / met het spreckwoort dat dē Italiaen meest gebuyct/Betrout niet ghy en sult niet bedrogen worden: ofte veel eer t'welck by den onsen met meerder eeren wordt ghebuyct / Weest ghetrou, ende betrouwt niemandt.

Maer de gene die optē spaenschen leeft schoenen/spottē noch so onbeschaemdelijck met ons/dat sy deruen segghen/dat alle mistroutwen moet gheweert worden / omme tot eenen goeden weys te comē/ende datmen ons conditien sal gunnen/ daer mede wy reden souden hebben omme verskert te zyn.

Ich bidde v/seggt wy/Hoe macht bestaen betrouwē en goede verskerheyt te nemen? Want indien wy betrouwē willen/soo en behoeven wy gheen verskerheyt: ofte indien men ons goede verskerheyt wil gheuen/soo en behoeven wy niet te betrouwen

trouwen: Ten waer datmen seggen wilde dat hy betrouw/die een goet pant neemt dat de schult dypemael waerdich is / oft dat hy verskert is/die een pant heeft dat maer de helft vande schult soude moghen gelden/en de reste opt goet ghelooue van zynen byandt stelt. Hier wt is pimmers claerlyck te verstaen/ dat dese goede luyden ons met halue ofte gheene verskerheyt op goetd betrouwen gheerne saghen onder t'Souuerneient van haren goeden ghetrouwen barmhertighen Coninck/ En dat sy ons geerne sonder thoom saghen ryden. Hebben sy dieu bal wel/ich schencke hen t'partuer.

Maer den hoochsten thoone die sy singhen/ is/ dat den Coninck van Spaengien ons soude verskeren met bozchtocht vande naburighe Princē/ tot onderhoudinge vant Tractaet.

Hier op staet te letten dat dese bozghen soudē zyn Princen/ die de Roomsche Religie hebben verworpen/of die t'selue noch onderhouden.

Datmē sich soude betrouwē op de bozchtocht vande Princen die de Roomsche Religie noch aenhanghen / waer groote dwaesheyt: De wijle seker is dat sy metten anderen vastelijck zyn verbonden/tot onser wtroedinge/so haest hen daer toe eenighe geleghentheyt soude moghen verschijnē. Sulcx dat t'selue niet anders is te segghen/ dan datmen den Leeuw de schapen soude betrouwen/ onder der woluen bozchtachte.

Ende de bozchtachte vande Princen die de Roomsche Religie hebben verworpen/en can gheen sekerheyt geuen: De wijle sy wel weten/oft ten minsten behooren te wetē/dat het heyligh Verbont/daer af onse partije thoofst is/eens meester vants zynde/ hen wel so veel wercx sal gheuen om hen seluen te defenderen/ dat sy niet veel tijts soudē hebben omme te denken op hare bozchtachte.

Ich late staen de dispute / waer wy oft yemant van onse bozghen onsen schuldenaer soudē te rechte stellen/oft (ghenomen dat hy tot onsen ende haren voordeele waer ghecondemneert) wie de ghene soude zyn die de sententie tegens hem soudē executeren? Waerder yemant die middel hadde omme den Coninck van Spaengien te houden/als hy qualijck wilde/het waer seer goet: Maer ick en ghelooue niet datter yemant is: Ende al wilde ick sulcx geloouē/den Coninc van Spaengien noch zijne cloecke Predicanten die zijne macht soo groot maken/en soudē my sulcx gheen ghestandt doen.

Maer

Maer genomen/ dat onse borghen machtich waren om hem
een goet oorloghe te maken : So moesten wy ons begeuen tot
zijne ondersaten/ opt vertrouwen onser borchtoghten: Als hy
dan t'spnen schoonste ons metten ooren name / of de plaetsen
versekerde daer inne hy wret alle onse defensie te bestaen/ wat
raedt? Sullen wy hem dachuaerden/ oft onse borghen? De bor-
ghen gedachtuaert zijnde/ sullen sy hem ter stont eē Leger van
byftich dypsent mannen voor thoofst leggen? oft sullen zy (om
moeyten ende perijckelen te schouwen teghen den ghenen die
hen niet en vzeest) hen laten genoeghen met eenich lack dat hy
ons sal oplegghe/ Dat wy wederomme meynen te rebelleren/
dat wy secrete conspiratien hadden gemaect/ oft wterlijc dat
wy hem niet schoon genoech en wilden ligghen onnse ghegee-
felt te wordē? Ende in allen gevalle de sake in processe staende/
en wy midler tijt de costen niet hals ende hoofst betalende/ sou-
de ons dan de wrake die de borghen mochtē doen tot betrach-
tinge van hare eere/ niet connē helpē dan t'suppen na de doot?

Quersulcx en can ick niet ghelooouen dat eenige Princen/ die
de valscheit ende vzeetheit onser tegenpartie bekend zijn/ sich
souden so verre willen laten misleyden / dat sy in sulcker vou-
ghen in hare beschermenis souden nemen het onnosel bloet
van desen onschuldighen verdrukten volcke / twelck in haer
macht niet en soude wesen te behoudē/ ofte hare schade te doen
repareren/ Ende dat sy daeromme hare consciencien ende eere
niet en sullen willen stellen in alsulcken pericle/ alwaert oock
dat sy daer toe versocht werden: De welcke hy de Raconne-
linghē ten eeuwigen daghe groostelijck bebleekt soude bliuen:
Want van alsulcken schijn van Vrede en can niet anders dan
een tragedie ghespeelt worden/ dat is/ een vrolijck begin/ ende
een verdzietich/ ellendich eynde.

Hier van is eē merckelijck exempel in Ferdinando/ d'eerste
van den huyse van Arragon/ Coninck van Naples / d'welcke
niet en heeft naghelaten de Edelvanden van zijnen Rijcke / die
teghen hem opghestaen hadden/ te doen steruen : niet teghen-
staende int accoozt met hem ghemaect/ verscheyden Princen
borghen waren gheworden.

Ende de borghen en thoonden noyt in eenigher manieren/
dat hen de borchtoghte ter harten giuck / na dat t'middel van
de sake te rechten hen was ghenomen.

Alsinen oock bemercken wil/ dat dē Paus van Roomē ouer
so veele

so vele Jaren heeft geëxcommunicert alle de Princen van zijne
Religie niet zijnde/ende hare heerschappien tot roof gegeven.
Ende dat den Spaenschen hoochmoet hen ouer salcx niet al-
leen is dreygende/maer oock arbejdende/ om hen te brengen
onder de Spaësche Monarchie/die hē so hooch int herte leyt:
Wat verskerhept soude ons dan comen genē de bozchtichte
van de ghene die de Roomsche religie hebben verworpen? En
bouen dien en gelooue ick niet/ dat yemant onder bozchtich-
te by den Leeu soude willen te gaste gaen.

Ende te willen seggen dat den Coninck van Spaengien ee-
nighe mercheliche somme van penningen ergens soude inden
derden handt stellen tot verskeringhe van het tractaet / is te
seer slecht. Want so veel gelts en soude hy niet mogen con-
fig-
neren/of hy en soude thien male so vele van dese landē in co-
ten tijden wtperffen. Hier by geuoecht dat een seer magere ver-
sekerhept is/datmē hem soude laten voorsztaen dat dē Coninc
van Spaengien sich om t'verlies van een somme gelts soude
onthouden van de lust zijnder wraeckgierichept te boetē ouer
den genen van den welken hy so onuerdragelyck verstaet ge-
iniurieert te zijn/bysonder beinerckende dat yeder particulier
hem t'perryckel van lijf ende goet dickwils niet en ontsiet/ om
hem te wreken vande gene die hy verstaet hem in zijn eere ge-
crenckit te hebben.

Omme voorts niet te vergeten/dat tot voorszdeel van haere
Spaensche factien en rupne vanden staet deser landen soude
mogen dienen/ende by de gemeente aengenaem wesen/die hen
nietten wterliken schijn gheerne laet paepen/commen noch
voorzstellen/datmen door den peys ontlast soude zijn vande
contributien die zy zeggen so groot te zijn/dat de selue de ghe-
meente ondraghelyck zijn/ in allen schijn/ oftmen alsdan een
goude werelt soude hebben/ineynende alsoo ons den heunich
om den mondt smeirende/te leyden inde swaerste ellende ende
miserie/ende op hare maniere wt t'Vageuier inde Helle.

¶ Waer wel een wonderlijcke saecke dat den Coninck van
Spaengien/die niet alsulcken hertneckigen geweld tegen alle
recht ende redelicheyt ons heeft willen belasten met een eeu-
wighe schattinge vanden thienden peninck te betalen van al-
le goederen ende coopmanschappen die in desen landen soudē
vercocht wordē/ zijnde het eenich middel omme allē den coop-
handel ten eeuwigghen daghe wt den Landen te verdrjuen/en
den gantschen rjckdomme tot hem te trecken/een dinck dick-
wils

wils thienmael moeten betalē/ ende ten tijde als hy seer wep-
nich was vergramt ten opsiene van tgene t'zedert is gebeurt/
dat hy nu alle occasien der werelt (soo hy seyt) ontfangen heb-
bende om ons qualijck te handelen/ ons soude vyl laten van
alle schattinghen ende contributien. Want hoe wel sommighe
gheloouen/ dat de hoeren door leet ende slaghen lieflicher ende
handtsamer worden/ soo en ghelooue ick nochtans sulcx van
gheen Princen.

Ende heeft hy alsoen niet connen beweecht wordē door ee-
nich vertooch vande bederffenisse der Landen/ die daer wt se-
kerlijck moeste volgen/ seggende alleen vooz redene/ sulcx te
wesen den wille des Conincx/ noch door de allegatien van
rechten/ vryheden en priuilegien vande Landē/ die men seydē
alleen te bestaen inden wille des Conincx.

Inden voegen dat de Gecommitteerde vande Prouintie/ tot
dien eynde ghesonden aen den Coninc in Spaengien gheenen
beteren spoet op hare wedercompste souden gehad hebbē dan
den Marguts van Bergen en Heere van Montigny/ ten wa-
re sy wel te passe goeden windt hadde gecregen/ door de tydin-
ghe die den Coninc ontfing/ dat meest alle de steden vā Hol-
landt ende Zeelandt de wapenen hadden aenghenomen/ ende
van het innemen vande steden van Bergen in Venegouwe en
Valencijn: Waer door oock den Hertoge vā Alue gedwongen
werdt inde schee te houden t'sweert dat hy half getrockē had-
de omme te doen steruen de voornacemste vande Magistraet
ende Borgherje van Brussel/ omme den anderen een vreesē te
aen iaeghen.

Indien ooc den Heere Margups ende van Montigni haer
leuen hebbē verlozen door dien men verstonc Crimen lesē Ma-
jestatis te wesen de ouerleueringe vā een Requeste/ streckende
tot zjaen en der Landē dienste/ Ende dat om gelijcke oorsake
de Gedeputeerde in Spaengien de Borgerje van Brussel en
alle andere die hen int minste gheopposeert hadden/ hen sou-
den gheuolcht hebben: So laet ick eenen pegelijck bedencken/
waer mede wy volstaen souden/ indien men (t'welck God ver-
hoede) ons meester ware/ of sy pemandt souden laten leuen
dan de ghene die de heeren Spaengaerden tharen dienste sou-
den noodich achten/ ende of wel pemandt soude mogen seggen
dit of dat zyn eyghen te wesen/ meer dan de arme Indianen/
daer niemant yet eyghens is besittende/ Iae zyn vrouwe ende
kinderen vooz haren lust niet en moghen beschermen/ van den

welcken sy nochtans noyt eenich leedt hebben ontfanghen.
Affer wel pemandt die ons (die sy voor de booste menschen
der aerden houden) yet beters soude connen toeschyuen/ in-
dient met Tractaet of wapenen soo verre mochten comen/
dat de sake stont aen hare goede discretie.

Soude dit de erffenisse onser Racommelinghen wesen/ inde
plaetse vande sonderlinge vyfheyt die wy vā onse voorzouders
hebben gheerft/ dat van niemants (ooc des minsten) persoon
ende goederen niet en mach wordē yet gedisponeert/ dā by Ju-
stitie/ t'welck sy in grooter eere ende waerdicheyt altyt onuer-
bykelich hebben behoudē/ niet tegenstaende wy sien dat meest
ouder alle andere natien vander werelt t'ghemeen volck wert
veracht/ en vanden machtichsten geweldichlick ghehandelt.

Hieromme moettimen verstaen dat wy niet alleen schuldich
zijn dese Coutributien (die wy toch met onsen eygen consente
geuen/ ende niet dan rosen en zijn te gelijckenen by de doornen
der tyrannij) ghehouden zijn voor ons ende onse Racomeli-
ghen ghewillichlick ende met goeder herten te verstrecken/
maer oock ons leuen/ als wy die willen wegghen teghen t'gene
ons soude ouercomen/ in ons vyandts macht zijnde.

Maer t'beste van allen is/ dat sy segghen / Dat het de Sta-
ten vande Prouincien souden wesen/ die met ons tractere sul-
len/ dat wy souden behouden d'exercitie vande Religie / dat
t'vzeemde Crijchsvolck vertrecken soude: Ende dat wy daer
omme niet en souden hebben te vzeesen. Indien sy mette voor-
gaende redenē ons bespotten / voorwaer sy dencken ons met
dese blint ende doof te maken.

Wat hebben wy vande Staten van de voornomde Prouin-
tien te verwachten? sullen sy hen scheyden van des Conincs
authoytept? sullen sy hem den thoom inden mondt werpen
om ons te beschermen? Den verbloghen Marquys van Kips-
brouck soude hier van moghen ghetuyghen/ segghende / Dat
sy lieuer alle voor den Dupuel souden varen/ dan dat sy gheen
meesters van ons allen souden werden.

Wy weten dat sy met diergelijcke aen de principaelste steden
van Vlaenderen int net hebben ghebrocht. Ende insonderheyt
is aen die van Gendt gesonden geweest de Heere van Manup/
die men dede gebuycken den naem vande Staten van Vene-
goulwe/ Arthois/ en andere Prouintie/ niet seer schoone woort-
den/ in

den/in allen schijne oft de Staten verstaen hadden/ datmen
hen het exercitie vande Religie soude laten ghenieten.

Maer een weynich tijts daer na/alsmen verstant dat zy nu
verre genoegh by den ooyen waren ghelept/ heeft Richardot de
sake by de handt genomen/ en voor t'eerste de handelinghe van
den heere van Manup in vele poincten geen gestandt doende/
die hen maer om den goeden mont te maken waren voorge-
stelt/ heeft hen niet te min onderhouden met vele goede hopen.
Ende als men hem sprack vande religie/ begeerde datmen dat
Artickel op t'leste soude houden/ ende d'andere eerst af hande-
len. Opte welcke verdraghzen zijnde/ en siende dat zy nu verre
ghenouch in zee waren/ riedt hen/ dat in gheualle sy den Co-
ninck ende Prince van Parme niet en wilden offenseren/ dat
zy vande religie souden swijghen/ ende dat alle voorgaende
dinghen te beter souden vergeten bliuen.

Ten lesten/ de Gedeputeerde van Gendt binnen Doornijck
ghecommen/ ende in teghenwoordicheydt vanden Prince van
Parme in debat van eenighe poincten ghecommen zijnde/ heeft
den Prince van Parme de handelinghe van Richardot gedef-
auopeert. Daer na heeft Richardot oock valscheleick gelooch-
ent eenige poincten die hy gheaccordeert hadde/ Dits de ma-
niere van hare handelinghen. Ende de stadt ouerghegheuen
zijnde/ heeft men het woordt/ Schandale/ sulcx gherecht inde
lenghte ende bzeete/ datmen seer na alle de rigoreuse Placca-
ten daer inne heeft begrepen.

Dies wy ons niet hebben te laten voorsien/ dat eenighe
personen opten name vande Staten met ons souden hande-
len anders dan de ghene di dubbelder en valscher zijn dan de
Spaengiaerden/ ende dat opte commissie/ instructie/ en mette
treken vande Coninck van Spaengien/ daer van zy niet een
tijtel sullen wijcken.

De ghene die ons geerne in dese vrabbelinge sagen/ late luy-
den/ dat Champagni ende Richardot alreede hier toe souden
zijn ghedeputeert. Dit zijn twee so verre verureempt vande
gunste deser landen/ als den vzeemsten Moze van Spaegnie/
t'zijn twee Bourgonnons/ dat is te seggen/ twee onbeschaem-
de Leugenaers/ die de kennisse gods/ die zy hebben/ ter liefden
vanden Afgod der wereltscher dinghen/ verworpen.

Aengaende dē Edeldom vā derwaerts ouer / daer mē groo-
te feeste afmaecht / dunct v dat in hen de dwicht ende groot-
moedicheyt

moedicheyt van hare voorzouders is verschijnende? Hebben sy
de maniertlike stemmicheydt/wijsheyt/ authoriteyt en puer
tot de vyzheyt ende weluaren van de landen/die inden opzech-
ten Edeldom vercyscht wordt? of zyn sy de gene selfs die sich
tot haeren begeuen om t'weluaren ende vyzheyt vande Lande
te helpen verdzucken? Indien ghy hier van t'ghenselen der
Spaenguerden hoorde/ mocht v verskeret houden dooz de
ghetuyghenissen van hare beste vrienden.

Want de heeren die sy niet cloeck genouch achtē om tot ha-
re saken te gebzupcken/ die seggen sy te wesen gecleede beesten/
de ghene die in eenighe merckelike saken schynen gebzupcht
te worden/noemē sy de crelen die totte secrete dobbelē diensten
alias verraderijen/hen hebben laten gebzupcken/die houdē sy
oor in sulcken eeren als de gebzupchte verraders alijt gehou-
den zyn geweest/ sy en hebbe oor geen ander loon te verwach-
ten/ende de mindere die in menichte t'hof volgē om geaduau-
reert te worden tot eenige staten/die soudē (seggen sy) niet la-
ten t'hof te belieuen/alwaert niet coppeldzaepen/ghelyckmen
oock siet/dat d'eenē zhnē outsten Sone heeft gehouwt aen een
wel bekende vrientlycke Joffrou vā dē Houe: D'andere speelt
op de Violen/dewyle de heeren Spaengaerdē ende Italianen
zyn dochters onderhoudē/ende de gene die wat eerlycher wil-
len schijnen/die doē haer Requestē ten Houe deur hare schoon-
ste Richten presenterē/oft dooz der Spaengaerts hoerē voor-
deren. Dits de vromicheydt van dien Edeldom/t'welck niet
vzeemt behooren te achten de gene die vanden Jare Lxxvj tot
Lxxvj toe/t'hof hebben ghekeert.

De ghene nu die te Houe eenighe recompensen ghenietē/die
ontlaetmen niet een briefken vande betalinghe van t'ghene sy
den armen Borzers hebben afgeborcht die hen gheboept ende
ghecleedt hebben: of men geeft hen de goederen van de gene die
sich by ons vromelijck dzagen/om de opgaēde boomē ter hal-
uer wassche te afhouden: dies sy by den Landclupden Beulx
der bosschen worden ghenoeemt.

Omme dan totter materie te wederkeeren/ so behooren wy
altydt indachtich te wesen/alsmen ons niet gesuyckerde rede-
nen wil verleyden/dat de geblanckette hoeren altydt meest su-
spect zyn van pocken: Ghelyck mijn heere den Prince hoo. me.
den Heere vā Selles wt Spaengen een vachte van ghenade
des Conincx hem ouerbzeughende/tot antwoorde gaf/ dat hy
daer

baer van al te schoon sprack om te geloouen: Want ontwijffelijck hoe dat t'schoon gelaet meerder is/hoe dat den wijsen heren daer op min sal vertrouwen (bysonder in zijnen vbandt) naer t'segghen van de Italianen/

*Chi te fa quj carezza che non sole,
Tha ingannato o tingannar vole.*

Dat is/

Die bouen reden v veel schoon ghelaets bethoont,
Die heeft v al int net, of hy hadde v geern ghehoont.

T'zijn ulwe Eplanden die hy vzydt/om die te krijghen en sal hy niet laten eenige moepten en costen te doen/alle courtoisien ende aubaden te spelen/ende die hebbende/op hare saken ordre te stellen dat int Nederlandt niemant daer na d'oozen sal op steken/of na de wapenen tasten.

Dits t'reinighe middel daermede sy van ons verhoppen meesters te worden: Want men moet weten/dat den Spaengiaert de sake deser Landen soo wel verstaet/dat hy wel weet datter noch vijfentwintich steden in onsen hande zijn die hy niet geent gewelt mach winnen / al oorlochde hy noch vijfhondert Jaeren/indien wy gheresolucert bliuen voer onse en onser naconten/indien wy selue hebben achterghelaten/hebben ghedaen. Hy en houdt t'partuer niet ghewonnen mette veroueringhe van eenighe Landtsteden/t'zijn de Eplanden daer hy zijn kaetse wil maken/om t'spel te verskeren.

De welcke wy ontwijffelijcken hem nyimmermeer sullen laten hebben/maer veel eer verwachtē alsulcken eynde/als ons Godt almachtich ghelieuen sal te gheuen: Indien wy niet met eenen dencken ons seluen ende de gantsche ghemeynte te begeuen in des Beuls handen: De welcke sulcx niet en hebben verdient/als zijnde by ghetuygenissen van allen anderen de sachtmoedichste/getrouste/stantvastichste Natie/ende de vzeemtste bande bloetvergietinghe die opter aerden wordt gevonden.

De ghene die niet en gheloouen dat ons alsulcken bancket wordt bereypt/die moghen wel geloouen de woorden van Don Jan/die gheseyt heeft / Dat den Coninck lieuer soude zijn een Heere vande aerde/boomē/beesten/boschen/woluen/wateren ende visschen deser Landen/dan te lijden dat eenen persoon die
de wa

de wapenen tegen hem gedragen/ de rebellē aengehangē had-
de/ ofte int minste niet ketterijē besmet ware / daer inne soude
leuen/ Eptelijck is zijne meyninge dat wy ende onse naerom-
melinghen alle souden moeten geloouē/ dat den Daus een siele
wtē Hemel trecken / ende int diepste der Hellen verwoyden/
oft wter Hellen int schoonste des Hemels stellen soude connē/
ghelijck zijne gheschreuen rechten vermelden/ oft steruen.

In dien men meyndt dat dit maer woorden zijn/ leeft t'gene
de Spaengaerden selue hebben geschreuen van hare Indische
handelinge/ daer sy selue verhalen alleen wt haren lust / oft
om sich ontsichtelijck te maken / vele millioenē menschen ver-
moort te hebben/ die hen noyt vergrampt ofte pet misdaen
hadden/ op de welcke sy oock t' minste recht van heerschappijē
niet en hadden.

Vergheijkende dit met onse ghesteltenisse / die sy houden
voort gerebelleerde ondersaten des Coninc/ ketterē ende ver-
lochende menschen/ onwaerdich der menschelijcker ghemeyn-
schap/ ende totten viere ende sweerde gheepghent / meynende
dat sy met onsen bloede Godt dienste doen/ ende met ons laten
leuen/ hen seluen verdoemen / wat hebben wy van hen te ver-
wachten?

Stelt v voort ooghen den doot die den brave Graue van
Egmont ende Hoorne hebben ghestorūē/ alleen om dat sy den
ketterē niet genoeg souden hebben bedwongen: Daer noch
tans alle wijse luden verstaen dat int stuck van de Regierin-
ghe dielwils voort de vingheren moet worden gesien om ergher
te schouwen: Ende oordeelt selfs/ of ghy niet hondert hoofden
soudt hebben verbeurt/ als de voort. Heeren verdient hadden
het scrappen eender spelle te lijden.

Van t'schijnt dat eenighe sich bypheet toeschrijven wilden/
om datter vele souden moeten steruē/ als oft de menichte hem
soude versaden/ oft de groote van t'werck doen ontsien. Dits
een groote Rechticheyt. Heeft den Hertoghe van Alue wel con-
nen versaet worden met de doot van achtien dupsent persoo-
nen/ die sy in Spaengen wederkeerende rapporteerde hier te
lande voort beuls handen te hebben doen steruen: dunct v
niet dat sy wat meer soude ghedaen hebben/ hadmen sich niet
de wapenen niet gheweert.

Al ist

Al ist sake dat den Prince van Parme inde geronquesteerde steden des Conincx sententie niet ter executie en stelt/ende alle daghen in elcke stadt hondert hoofden doet afhouden: Dat en wordt niet opgehouden by ghebrake van macht ofte wille/maer om dat wy ons teghen hem niet en souden resolveren/ghelijck wy tegen den Hertoghe van Alue deden. Welck ons onberwinnelijck soude maken / ende daer mede ware de hope te niet/vande Eplanden met practijcken te krijghen.

Maer en laet v niet boozstaen dat hy meester vande Eplanden zijnde/de rekeninghe effen soude afloupen/oft in dien ghy zulcx uwe rekeninghe maect/ settet wt uwen sinne/op dat ghy niet tweemaal en rekent/ghelijck de ghene die sonder Weerdt rekenen / ende gheeft al v sinnen ernstelijck daer toe dat ghy v hoeft wel bewaert / op dat ghy niet sonder loquatur en verliest: Want te segghen alsdan / wie soudt ghedacht hebben/ware te laet. Ende alle de werelt soude redene hebben onse sotticheyt ende quade rekeninghe te bespotten.

Het sekerste middel van onser behoudenisse saluen beuinden te wesen/datmen d'oozen stopt voor alsulcke speelluden/de welcke alleenlijck arbeiden om onse herten te verflauwen/t'wisten/tweedzachten ende scheuringhen onder ons te saepen ende daermede haer profijt te doen. Want sy en souden niet wepnich achten wtgherecht te hebben / in dien sy ons aen t'handelen condon brengen: Want na t'gemeen spreekwoort/

Als een vrouwe tot t'ghehoore, end een
stadt compt ter spraken:
Soo sal zy hucken, ende dese en salt niet
lang maken.

Maer seggen sommighe (door Spaensch ingeuen) men can niet verbeuren haer propositien hoozende: Wat men cant laten baren / indien wy niet voordeels ghenoech conuen bedinghen/ghelijck tot Breda ende Coelen is gheschiet.

Daer teghen ick antwoorde/ dat den proeuiende Cock ghemeenlich zijn tonghe verbrandt/t welck wy tot Coelen t'anser schade oock zijn gewaar gewordē: Want het is kennelijck dat t'selue heeft gedient omme te practiseren de middelē daer mede men

de men Arthois/Venegoulwe ende andere Provincien van ons
heeft ghescheurt: Ende gestonden noch mietē besten coop/ dat
wy niet meer en verlozen / daer van de practycken noch eenen
peghelijck kennelijck zijn / die niet alleen onse vyanden / maer
oock de ghene die wy betrouden/ hebben ghebesicht.

Gheduerende het Tractaet van Breda/stant mijn heer den
Prince hoo. me. aen t'roer / en bestierde het schip so wijselijck
dat de sake in goede verskerheyt wert gehouden: Hoewel noch
rans vele gheloouen / dat wy aldaer noch niet sonder schade
afquamen/maer dese sake is seer merckelijck.

Ende omme te besluypen bidde ick eenen pegelijck die eenich
oordeel oft voorsichticheyt is hebbende / dat hy zijne vrande
kenne / ende sich seluen dese poincten altydt voors ooghen hou-
dende / tot dat hy wel verskeret sy dat den Coninck met zijne
Spaengiaerden ende gespaengaerde ghevolch die sullen gant-
schelijck vergheten hebben/

De wapeninghe teghen den Coninck,
De veranderinghe vande Religie,
De affweeringhe des Coninx,
De handelinghen met andere Princen.

Niet te min hebbende een rechtueerdighe sake (want gheen
rechtueerdigher can gevonden worden/dan teghen gheweldt
te ghebruycken nootelijcke defensie) die wy ghesien hebben/ en
noch daghelijcx sien dat Godt almachlich so merckelijck buy-
ten alle menschelijcke hope is helpende/ en daer en bouen door
zijne ghenade ons daer toe in handen ghestelt zijnde soo schoo-
ne middelen / soo en behooren wy van onse behoudenisse oock
niet te wanhopen.

T'welck hoe wel ic achte my niet toe te staen alhier int clep-
ne te handelen/ Soo can ick nochtans wel so vele segghen/ dat
midts bewarende vijf ofte ses aencompsten deser landen met
goede verskerheyt ende toefichte/ende met verskerde perso-
nen die met ons hebben te winnen ende verliesen: Soo salmen
den vrandt wel lichtelijck beletten den boorden in val. Wy en
ucht ons so clepne/ noch oock zijne winste so groot niet/ als wy
selue. Ende Godt almachlich heeft ons verlost/ als wy meyn-
den in meerder zwaricheyt te wesen dan dese.

Maer onse

Maer onse scheuringhe ware ons gantsch dootlijck/ende is
t eenige middel daer op hy verhoeyt/daer vooz wy ons in alle
manieren moeten wachten/ ende sochtuuldelyck wapenē met
vaste ende goede eenicheyt/ onse passien aen d' een zijde stellēde/
ende alle vzoekerijē die wy tegen dē anderen int herte mochtē
ten hebbē verteerēde/ op dat wy niet dooz ons eygen gebreck
den vbandt den wech openen/ ende onse Daeromuelingen be-
repden een ellendige erffenisse van eewige slavernye/ der welc-
ker bloet ons inder eeuwichēyt vooz Godt almachtich soude
beclagen/ dat wy de byzheyt van onse Voorouders (met ver-
bintenisse van niet te verbzeemden) nagelaten/ hemlieden dooz
slauerticheyt ende sotte onvoorzichteicheyt hadden verman-
gelt teghen een onuerdzaechelijcke ende eewighe slavernye aen
ziel ende lichame.

Een byzheyt segghe ick/ die tzedert den tijdt van xvc. jaren
noyt met slavernye van wttheemische natien is belast gheweest
Welck wepnich natien van de werelt souden mogen seggen.

De welcke ons Voorouders met alsulcke sochtuuldicheyt/
grootmoedicheyt ende stauchasticheyt hebben voorgestaen te-
gen alle de Vyzincen van desen Landē/ als de groote menichte
der exempelen bewijzen/ende onder andere dat desen Coninck
van Spaengien inden Jare xvc. lix vande generale Statē des-
ser Landen met geene middelen vā schoone belofte oft gram-
melijck gelaet heeft mogen vercrigē/ dat vijfhondert Spaen-
gaerden in desen Landen nae zyn vertreck na Spaengien sou-
den bliuen: Daer van hy alsulcken haet heeft ontfangen / dat
tselue inden Jare lxxvij / den Graue van Egmont/ ende meer
treffelijcke personen/ die opte voorzepde vergaderinge van de
generale Staten van slandts weghen waren ghebyzuyckt / den
meesten last heeft ghedaen om t'hoofst te verliezen.

De exempelen van de voorzledē dinghen behooren ons sulcx
te onderwijzen/ dat wy wijser moghen zyn dan de ghene die de
toecomende saken nietter ellen van hare neuswijzheyt willen
meren / wetende dat niet een haer van onsen hoofde sonder de
gehengnisse Godts sal worden gecrenckt/ ende dat hy meester
is/ ende int minste niet toestaet tboornemen vanden genen die
met groot onrecht aengenomē hebben ons te vermoordē: Dit
wordt int midden van ons getuycht dooz de vrome stedē van
Almaer ende Leyden/ ende dooz ons allen die ghesien hebben

dat God almachtich t'berlies van Ziericzee (t'welck wy ghe-
noech achten te wesen t'middel vā onsen sekeren onderganch)
heeft verandert tot een middel onser alder verlossinghe: De
selue God leeft/hy en heeft onse (oft wel eer/ zijne saecke) niet
duelanghe voozghestaen/ om ten lesten die te verlaten/ hy en
doet gheen stuckwerck/maer tghene dat hy begint dat voerd
hy sekerlycken wt. Waeromme en sullen wy ons in hem niet
betrouwen ende verskeret houden?

Te meer so wy altyt ghesien hebben dat de ghene die sich
op menschen verskerden zijn gheuallen/ als de ghene die op
een riedt steunden: Ende bedenckt v wel/ ghy sult beuinden/
dat wy den meesten afbreuck hebben gheleden/ door dien wy
op menschen meer verhoopt/betroutd ende ghestaen hebben/
dan op Godt almachtich.

Hieromme laet ons zijne ghenade aenroepen/ ende vertrou-
wen met ghantscher hertē/sonder murmuratie/ van hem on-
se verlossinghe verwachtende tot zijns Naems eere: En zijt
verskeret (als van tghene dat ghy vooz uwen ooghen siet) dat
hy de ghene die den onnooselen verdrukken/ ende zijn woort
saecken te wroeden/zullen eenē val doen tot onser verlossinge
daer van sy nimmermeer sullen opstaen / en dat hy ons ende
onse nacomelingen sal gheuen en beuestigen de erffenisse zijns
woorts/ ende onser byzhept.

F I A A S.

e
a)
De
et
en
st
et

h
p
v
p
v

t
t
t
e
e
r